

zelf naar het raadhuis ging en dat Bakunin daar moest komen. In de groote vergaderzaal, waar de voorloopige regeering gekozen werd, trof Wagner dan ook 's namiddags Bakunin aan. ⁽³⁹⁾ Van dan af tot den nacht van 8 tot 9 Mei was hij grootendeels in de zaal der voorloopige regeering, waar hij o. a. kaarten en plattegronden van Saksen bestudeerde; ⁽⁴⁰⁾ met twee vrienden, waarschijnlijk Polen, zat hij in de expeditiekamer der voorloopige regeering en gaf bevelen en regelingen. ⁽⁴¹⁾ Montbé schrijft (pp. 120-121): « De drijfveer van al deze geweldmaatregelen was reeds toen Bakunin. » Uit de onderzoeksstukken van het stedelijk gerechtshof in Dresden blijkt dat hij reeds op 4 Mei 's namiddags, na de verkiezing der voorloopige regeering, op het raadhuis werd gezien. Todt vermeldt echter in zijn ingezonden bericht ⁽⁴²⁾ het optreden van Bakunin eerst op 5 Mei tegen den middag en zegt dat « zich te dien tijde een aantal onbekende personen ⁽⁴³⁾ met den Rus Bakunin in de raadhuiszaal bevonden hebben, die, van de overige vergadering door een vuurscherm gescheiden, zich met geheimzinnige dingen bezighielden. » (Sic.) Minister von Friesen verklaart: ⁽⁴⁴⁾ « Dadelijk na zijn aankomst nam Bakunin de eigenlijke leiding in handen en beheerschte den opstand, geholpen door Tzschirner, die geheel zijn meeningen deelde; » dit wordt ook van democratische zijde bevestigd. ⁽⁴⁵⁾

Dit werkdadig ingrijpen wordt in de reactionaire litteratuur doorgaans uitgelegd als een terroriseeren der gemoedelijke Saksers door den geduchten vreemdeling. Bij gemis aan betere bronnen volgt een bloemlezing uit die schriften: «...dat bij den opstand de Rus Bakunin zich tot hoofd der voorloopige regeering verheven had; Tzschirner zou nevens hem tot half nul gedaald zijn; Bakunin heerschte door terroriseeren. Hij gaf oorlof en bevelen tot veel wandaden. Een der verordeningen der voorloopige regeering luidde aldus: Ieder aanvoerder der burgerwacht kon huizen in brand steken, waar hij het noodwendig achtte tot